

בש"פ 5705/14 - מדינת ישראל נגד יוסף שליו

בבית המשפט העליון

בש"פ 5705/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יוסף שליו

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ה' באלול התשע"ד (31.8.2014)

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חנאווי

בשם המשיב: עו"ד חיה מלול

החלטה

*

1. בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק).

עמוד 1

המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום החל מיום 5.9.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 13646-12-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

כתב האישום

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום ביום 5.12.2013, המייחס לו שבעה אישומים בעבירות של סחיטה בכוח לפי סעיף 427(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א) לחוק העונשין; איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין; והחזקה ושימוש לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973.
3. על פי המתואר באישום הראשון, בשנת 2010 עבדו שרון זקין (להלן: שרון) ושי כרמל (להלן: המתלונן) כקבלני משנה אצל דוד אילוז (להלן: דודי). אילן וזהר אילוז הם אחיו של דודי וכולם גיסיו של המתלונן (להלן: אילן וזהר). בין שרון לבין המתלונן ודודי פרץ סכסוך על רקע חוב כספי שנבע, לטענת שרון, מחוב של דודי לשרון ולמתלונן. במהלך שנת 2012, ביקש שרון את עזרתו של המשיב (שהוא גיסו) בגביית החוב. העזרה באה לידי ביטוי בשיחת הבהרה מצד המשיב, איומים חוזרים טלפונים והכאת המתלונן בביקור פתע בביתו. פעולות אלה לוו באמירות כגון: "אני אדקור אותך" ו-"אני עוד ארצח אותך".
4. על פי המתואר באישום השני, ביום 24.10.2013 התקשר המשיב לזהר וביקש שיצא מביתו. כשיצא, חיכו לו המשיב ואדם נוסף. כשזהר לא ידע לענות היכן נמצא דודי, האדם הנוסף אחז את זהר מאחור בעוד שהמשיב דקר אותו באמצעות סכין בבית החזה. כתוצאה מהדקירה נגרמו לזהר פצעים חמורים בסרעפת, בכבד ובכתף.
5. על פי המתואר באישום השלישי, בתקריט נוספת בחודש נובמבר 2012, מ.ק. לווה מאייל סכום של 25,000 ש"ח. משלא עמד בהסדר החזרי החוב, ביום 16.10.2013 הגיעו המשיב ואייל לביתו של י.ק. (אחיו של מ.ק.) ואיימו עליו תוך שהמשיב אוחז בחולצתו ומקרבו אל פניו. כמו כן, השניים ניסו להיכנס בכוח לביתו של י.ק. וכן בעטו בכלבתו.
6. על פי המתואר באישום הרביעי, בחודש ספטמבר 2013, לווה מ.ב. מהמשיב סכום שאינו ידוע. ביום 3.11.2013 שוחח המשיב עם מ.ב. ואיים עליו באמירות כגון: "אתה תשב בשקט אתה, ואתה תשלם עד שצריך או שתביא לי את הכסף"; "הבנת? סתום ת'פה שלך אתה ואל תנסה לעשות סלטים, למה אני אבוא אוציא לך בסוף, לא יודע מאיפה תגיע איתי, איפה אתה רוצה להגיע איתי?".
7. על פי המתואר באישום החמישי, מקרה זהה (לרבות תאריך האיום) לאישום הרביעי קרה עם אדם בשם י.ב.
8. על פי המתואר באישום השישי, אביבית בן הרוש היא בת זוגתו של המשיב (להלן: אביבית). במהלך השנתיים שקדמו לחודש אוגוסט 2013, הכה המשיב את אביבית, צעק ואיים עליה ונעל אותה מחוץ לביתם ובתוכם. לעתים עשה זאת בפני הבנות של

אביבית.

9. על פי המתואר באישום השביעי, המשיב קשר עם אושרי איפרח (להלן: איפרח) קשר לביצוע עסקה בסם. ביום 11.11.2013 רכשו איפרח והמשיב 98.81 גרם סם מסוג קוקאין מאדם בשם ישראלוב. בשעה 22:11 השניים נעצרו במחסום משטרת יושם נחשף הסם.

ההליכים עד כה

10. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה נגדו. עוד נטען כי נשקפת ממנו מסוכנות לביטחון הציבור ואף קמה חזקת מסוכנות נוכח ביצוע אירועי האיומים והדקירה. כן נטען כי קיימת עילת מעצר סטטוטורית נגדו וכי קיים יסוד סביר לחשש לסכנה לביטחון הציבור ושיבוש הליכי משפט מצידו.

11. ההליכים בעניינו של המשיב התארכו בשל בקשות רבות לקבלת חומר חקירה ודחיית מועדי הדיון בעיקר על ידי באת כוחו, הן בהליכי קבלת חומר חקירה נוסף והן בהליך העיקרי. במהלך הדחיות בית משפט קמא הורה על מעצר המשיב עד להחלטה אחרת, בהסכמת באת כוחו, זאת מאחר וקיימות ראיות לכאורה נגדו.

12. ביום 4.5.2014 התקיים דיון בו הסכימה באת כוח המשיב למעצרו עד לתום הליכים נגדו. בית המשפט המחוזי (השופט ר' יעקובי) נעתר לבקשה.

הבקשה

13. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה חוזרת המבקשת וטוענת כי מסוכנות המשיב נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו, נסיבות ביצוען ומעברו הפלילי המכביד. עמדת המבקשת היא כי אין תחליף למעצר המשיב וגם לאחר תשעה חודשים לא השתנה מצב זה. עוד היא מניחה כי בניגוד להתארכות ההליכים במשפטו של המשיב, כעת משהחלה פרשת התביעה ונקבעו שמונה מועדים נוספים לשמיעת הוכחות, יהיה קידום משמעותי בתיק.

14. בדיון לפניי מיום 31.8.2014, חזרה באת כוח המבקשת על עיקרי הבקשה ועל כך שהעיכוב בשמיעת התיק נעוץ בבקשות דחייה מטעם המשיב. באת כוח המשיב טענה עוד כי עד שהמבקשת לא תארגן את חומר החקירה, ועד שלא תעבירו למשיב, התיק לא יסתיים בתקופת הארכת המעצר הנוכחית ולא בתקופת הארכה נוספת. עוד טענה כי התיק הפלילי האחרון בעברו של המשיב היה לפני ארבע שנים, ומאז הוא היה תחת חלופת מעצר ללא הפרה ולו של תנאי אחד. במהלך כל אותה תקופה קיים המשיב אורח חיים נורמטיבי. בנוסף טענה כי אם המשיב היה רוצה לשבש הליכי משפט, הוא יכל לעשות זאת מבית הכלא באמצעות טלפון ניד.

דיון והכרעה

15. ככלל, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת לנאשם והנתמכת בחזקת החפות, לבין האינטרס של שמירה על ביטחון הציבור וההגנה על הליך שיפוטי תקין. בין יתר השיקולים שיש לשקול במסגרת הבקשה להארכת מעצר, ניתן למנות את חלוף הזמן מאז הושם הנאשם במעצר; קצב התנהלות הדיונים; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; חומרת העבירות המיוחסות לנאשם ונסיבותיהן; ומידת המסוכנות הנשקפת הימנו (ראו למשל: בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' בראנס, פסקה 14 (29.11.2012)).

16. ככל שתקופת המעצר הולכת ומתארכת משתנה נקודת האיזון וגובר משקלה של הזכות לחירות העומדת לנאשם אשר טרם הורשע, כך, עוצמת השיקולים הנדרשת להצדקת הארכת המעצר גוברת עם כל הארכה נוספת. יחד עם זאת, יש ליתן את הדעת לטעמים להתמשכות ההליכים. שכן, "לא הרי התארכות משפט הנובעת ממצב שבו משפטו של נאשם כלל לא החל, כהתארכות ההליכים שמקורה במשפט, אשר על-פי טיבו צורך זמן דיוני רב במיוחד, נוכח מורכבותו וריבוי נאשמים ופרשיות הכרוכות בו" (בש"פ 644/07 מדינת ישראל נ' נאצר, פסקה 16 (20.2.2007)).

17. בענייננו, הדיון נדחה מספר פעמים בשל בקשות הצדדים (ברובן מצד באת כוח המשיב ולעתים בהסכמת הצדדים, בשל צורך ללמידת חומר החקירה, היעדר תעודת חיסיון וחומרי חקירה נוספים, נסיבות אישיות הקשורות בבאת כוח המשיב והמתנה לסיום בירור בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982). אולם, נכון להיום נקבעו שמונה מועדים לשמיעת הראיות בתיק. לנוכח האמור, אני סבור כי לעת הזו אין בשיקול בדבר התמשכות ההליכים כדי להביא לשינוי בנקודת האיזון לכיוון שחרור המשיב לחלופת מעצר.

18. כמו כן, אני סבור, כי מסוכנות המשיב אכן נלמדת מחומרת העבירות ונסיבות ביצוען; החל מאיומים, סחיטות והטלות אימה על אנשים בקרבתו, המשך בחבלה חמורה מסוג דקירה בשל סכסוך כספי וכלה בהכאת אשתו והוצאתה מביתם. זאת ועוד, למשיב מיוחסת גם עבירה של ביצוע עסקה בסם מסוכן. אני סבור כי מסוכנות זו הטבועה בפרשה עומדת בעינה ועדיין לא ניתן לאיין אותה באמצעות חלופת מעצר.

19. לנוכח האמור, אני סבור כי נקודת האיזון טרם השתנתה. אשר על כן, דין הבקשה להתקבל ומעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים נוספים החל מיום 5.9.2014, או עד למתן פסק דין בת"פ 13646-12-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באלול התשע"ד (2.9.2014).

ש ו פ ט

